

CERETANIA

PERIODIC QUINZENAL
Defensor dels interessos
:: de Cerdanya ::

Preus de Subscripció. 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims

D'ara fa trenta anys

Res de particular en el número de *La Cerdanya* del 3 de Febrer de 1906.

El més interessant és un article signat pel malaquanyat metge J. Duran titulat «Brams d'ase no puguen al cel», contra l'autor d'aquella trista frase publicada en un article d'un diari de Madrid, que deia que «és precis arrasar Catalunya i sembrar-la de sal».

A dit autor un excel·lent Royo Villanova 1906 — el recomanava als metges alienistes.

—Del número de la mateixa publicació del dia 10 del mateix mes i any, reproduïm, com a curiositat la llista

dels preus d'alguns articles, en el mercat de Puigcerdà:

Trigo,	31 ptas.	carga de 145 litros
Centeno,	21
Maíz,	36
Habas,	36
Avena,	21
Ajos,	2'75	ristre de 100 cabezas
Cebollas,	1'50
Huevos,	1 pta	docena.
Carnero,	1'75 ptas.	kilo.
Tenera sin hueso,	2'50 ptas.	kilo.
.. con ..	1'75
Buey	1'25

Poc més o menys .. com ara.

els hi desitgem una eterna lluna de mel.

NAIXEMENT.—El dia 1 del corrent, a Barcelona, donà a llum amb tota felicitat un xamós nen, la senyora Concepció Saltari, esposa del nostre amic n'Isidre Puig i Bertran.

Al nou-nat, que fou batejat el dia de Reis, li foren donats els noms de Bonaventura, Francesc d'A i Manuel.

L'enhorabona al jove matrimoni i als joiosos avis.

MAGNIFIC PIS
DE NOVA CONSTRUCCIO
molt confortable, ben orientat
ES LLOGA

Adreçar-se a JOSEP FABRA (pintor)
Carrer Cerdà (travessia baixada de l'Hospital)

FETS

El diputat de Lliga Catalana al Parlament, senyor Vallès i Pujals, com a Conseller d'Obres Públiques de la Generalitat, ha signat les ordres corresponents per tal que siguin TRETFS A SUBHASTA la construcció d'una primera llista de carreteres del seu pla general de camins, per un valor de 8.600.000 pessetes.

Vuit milions i mig de pessetes que invertides en jornals per les comarques de Catalunya, resoldran el problema en més d'una llar treballadora.

D'aquesta primera llista de carreteres remarquem com a directament interessants per a Cerdanya, la de Sort a La Seu d'Urgell, i la de Ripoll a Les Lloses, en les quals s'invertiran, respectivament, 590.941'52 i 811.038'89 pessetes.

Cerdans, això són fets!

NOTICIARI

CASAMENT.—El dia 28 del mes passat i a l'Església de la Bonanova, de Barcelona, es celebraren les noces del jove enginyer, en Rafael Auger i de Pons, fill dels acabats propietaris, força coneguts en aquesta rodalia, senyors Sebastià Auger i Maria de la Concepció de Pons, amb la gentil senyoreta n'Enriqueta Rigola i Cabré. En la cerimònia, que fou brillantíssima, hi veierem ultra els pares del nuvi, i els de la núvia, el conegut comerciant de Barcelona senyor Pere Rigola, amb la seva esposa senyora Roseta Cabré.

Els testimonis del núvi foren: els

senyors Miquel Font i Agusti Montal, i els de la núvia: els senyors Antoni Fabré i Josep Duró

Mossèn Josep Julià, íntim de la família Auger, va beneïr els joves als quals amb eloqüència força remarcable adreça u: es paraules que van commoure tots els assistents.

Els invitats, després de la cerimònia, anaren al Restaurant Miramar on els fou ofert un esplèndid dinar. No cal dir que la simpàtica festa transcorregué força animada.

Als nou casats, que emprengueren viatge de noces per terres d'Espanya,

La Llengua i l'Escola

L'infant d'avui, l'home de demà, té davant seu un esdevenidor que ignora. No sap ell el que serà la lluita que haurà d'empendre per a obrir-se pas en els camins de la vida. Ell per sí sol no pot fer res; ho ignora tot. Cal que aquells que tenen el deure d'encaminar els seus passos l'equipin amb tots els bagatges necessaris per a que pugui triomfar en la lluita i ésser útil a si mateix i als seus semblants. Pares i mestres són els reponsables de l'esdevenidor de l'infant, però cal, a mes, que l'Estat faci el necessari per a que pares i mestres puguin complir el seu deure. S'ha fet així? Es fa així a casa nostra?

Hom sap prou bé que durant el temps de monarquia el flagell de l'analfabetisme era una de les característiques de l'Estat. I si Catalunya representava, i representa encara, una excepció de la regla general, no era per veures favorida, sinó gràcies a l'iniciativa privada que suplía les deficiències. Avui, malgrat la República, cal encara que sigui la iniciativa privada la que supleixi tanta deficiència. I una d'elles és la que fa referència a l'ensenyament en llengua materna.

Pedagògicament està demostrat que per a les ensenyances esdevinguin profitoses és necessari que l'infant sigui ensenyat en la seva pròpia llengua. Així ho entengué Marcel·lí Domingo quan es feu càrrec de la cartera d'Instrucció Pública del Govern Provisional de la República, i un dels primers decrets que signà fou el que establí l'obligatorietat de l'ensenyament en català als infants catalans durant els primers anys d'Escola. És compleix aquest decret? Malauradament podem afirmar que en molts llocs de Catalunya no hi ha arribat encara. Causes? No hi ha espai suficient per a detallar-les i ens tenim de limillar a constatar el fet concret. Com corregir-lo? Fent que la iniciativa privada faci el necessari per a corregir el defecte, i evitar que el dia de demà passi, com passa avui, que siguin molts els catalans que desconeguin gramaticalment la seva pròpia llengua.

Totes les orientacions polítiques i pedagògiques modernes tendeixen a respectar el dret de l'infant a ésser ensenyat en la seva llengua materna. No esmentarem en detall la organització lingüística de la Unió de Repúbliques Soviètiques, la nova Rússia, per que no se'ns atribueixin propagandes polítiques, però si que tenim de remarcar que la nova Rússia, enlloc d'establir una obligatorietat lingüística unitarista, no sols ha autoritzat els ensenyaments en les diferents llengües de cada República de la Unió, sinó que àdhuc aquelles llengües de les quals havia desaparegut tot rastre gramatical i alfabètic són avui vivificades i, renascudes gràcies als esforços del govern soviètic, posseeixen ja les bases gramaticals necessàries

per que els infants de les regions on són parlades puguin formar-se culturalment en la seva llengua mare.

Txecoslovàquia, la jove república democràtica de l'Europa Central, ha marcat clarament el camí de l'ensenyament en llengua materna, no solament a les escoles, sinó a les escoles de l'Estat. I així veiem que n'hi ha prou amb que en un lloc determinat de la República hi haigi un agrupament de 40 infants que parlin una mateixa llengua, sigui la que sigui, per que l'Estat es cuidi d'obrir-hi seguidament una Escola primària minoritària. Però no és solament en l'ensenyament primari on cal rebre l'ensenyança en el propi idioma, sinó també en l'ensenyament superior. Si en l'ensenyament primari ho és pedagògicament, en el superior ho és en l'ordre de dignitat nacional. A Txecoslovàquia es considera igualment aquest aspecte i l'Estat es cuida de l'establiment d'Escoles d'ensenyança superior en tots els llocs on hi haigui agrupaments lingüístics minoritaris d'un mínim de 400 alumnes.

Poc temps després de consolidada la República txecoslovaca, va emprendre la tasca de donar satisfacció als drets de les minories lingüístiques que poblaven el nou Estat, i deu anys després de la seva instauració, a l'any 1929 hi havia ja en marxa les Escoles primàries següents:

Txecoslovaques, 9.922 amb un total de 1 100.000 alumnes.

Alemanyes, 3.295 amb un total de 338 mil alumnes.

Magiars, 803 amb un total de 95.000 alumnes.

Rutenes, 490 amb un total de 68.000 alumnes.

Polaques, 88 amb un total de 10.000 alumnes.

Romaneses, 3 amb un total de 600 alumnes.

Hebreues, 3 amb un total de 366 alumnes.

Hom pot veure, doncs, que fins és respectat el dret dels petits agrupaments jueus, infants dels quals son ensenyats en

llengua hebrea. 266 infants jueus de terres txecoslovaques tenen reconeguts uns drets dels quals no disfruten encara molts infants dintre Catalunya. Uns resultats proporcionals podríem esmentar referint-nos als ensenyaments secundaris i superiors.

Que cal fer a Catalunya? Ho hem dit abans: corregir particularment les deficiències notades, però a mes d'aixó ens cal fer encara una altra tasca, i es fer conèixer el català als catalans que encara no el coneixen com cal. D'una banda cal fer que tots els infants catalans rebin ensenyament en català, de l'altra banda procurar l'ensenyament de la llengua catalana a aquells que, per haver los estat negat el seu dret quan eren infants, avui encara ignoren gramaticalment la seva parla. I aquesta és la creuada que porta a terme nostre benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança catalana.

La tasca a fer no és obra d'uns pocs, no és obra d'un partit, no és una tasca política, és una tasca patriòtica que cal que sigui obra de tots els catalans, sigui la que sigui la seva manera de pensar. Per a portar-la a terme calen diners, molt diners; cal pagar els Mestres, editar llibres, organitzar concursos i ensenyaments tècnics, colonies escolar de terra mar; és una tasca llarga i costosa que podrem portar a terme si hi contribueixen tots els catalans que només se sentin catalans. L'esforç a fer es mínim: inscriviu-vos soci de la catalaníssima "Associació Protectora de l'Ensenyança catalana" - Arcs, l.pral., Barcelona - i amb la reduïda aportació mensual de UNA pesseta complireu el vostre deure de català. I aleshores, quan veureu els cartells on hi ha aquell baillet tant aixerit que us pregunta: "Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança catalana?" us semblarà veure el somriure mes de gust, perquè li podreu contestar amb alegria al cor que sí!

F. GRAU IROS

ES VEN UNA CASA APROPIADA per a cafè, sala de ball, hotel. Molt ben situada.
Raó: Procurador PLANAS,
Florença, 17 - Puigcerdà

FABRICA DE BEGUDES CARBONIQUES
GASEOSES - SIFONS

FRANCESC DAFIS

ELABORACIO ACURADA amb maquinària moderna i productes de primera qualitat

DIPOSITARIA DE LA CERVESA "MORITZ"

FABRICA: Carrer de Florença - DESPATX: Revolució, 27-Tel 64

P U I G C E R D A

Estadístiques Electorals

Si bé és veritat que hi ha gent que nega a les estadístiques tota mena de valor bàsic de comparació i, d'altres, pel contrari, creuen que únicament és gràcies a les estadístiques que es pot arribar a conclusions certes dels fenòmens col·lectius moderns, nosaltres, quedant-nos en el terme mig, creiem que una estadística de fets succeïts sempre és interessant i pot servir d'argument a un raonament o punt de vista.

Per aquest motiu, en plena campanya electoral, ens plau donar una estadística dels resultats electorals obtinguts en totes les eleccions hagudes a Puigcerdà d'ençà de les Constituents de la República.

Eleccions a les Constituents (1931)

Candidatura Esquerra (Sr. Santaló)	480
» Lliga Catalana (Sr. Badia)	123

Eleccions a la Generalitat (1932)

Candidatura Esquerra (Sr. Irla)	285
« Lliga Catalana (Sr. d'Abadal)	217

Eleccions a les Corts de la República (1933)

Candidatura Esquerra (Sr. Santaló)	554
» Lliga Catalana (Sr. Badia)	518

Eleccions Municipals (1934)

Llista esquerrana-socialista (Sr. Guardiola)	512
» centre-dreta (Sr. Cosp)	594

Davant d'aquest constant augment de les candidatures dels partits de centre dreta, trobem molt lògic l'optimisme d'un dirigent de la Lliga a la

nostra Vila al qual hem interrogat sobre el probable resultat de les properes eleccions, i que ens ha dit el següent:

«D'ençà de les eleccions Constituents, els ciutadans de Puigcerdà no han cessat d'anar-se decantant cap a les nostres candidatures degut, en part, a les promeses no realitzades que han fet els altres partits i part, també, a què mentre Lliga Catalana ha anat afiançant la seva posició de partit de centre liberal i demòcrata, l'Esquerra més aviat ha anat accentuant el seu extremisme fins que, com ara, ha caigut a mans dels socialistes i comunistes. I com que els cerdans som gent de realitats i no ens agraden els extremismes de cap cantó, no sols perquè no hi creiem, sinó també perquè no són pràctics, és pel què confio que en les properes eleccions la candidatura del Front Català d'Ordre, tindrà a Puigcerdà una majoria de 150 vots. Majoria deguda no sols als motius esmentats sinó també a que aquesta vegada es llençaran al carrer valuoses personalitats independents o pertanyents a altres partits que han entrat a formar part del Front Català de l'Ordre i que també podríem dir de respecte a la Llei. Aquestes forces adjuntades a les nostres —a les de la Lliga— ens porten la confiança en una esclatant victòria que tan es mereix la nostra Vila i els nostres candidats que són els únics Diputats que han esmerçat les seves activitats a favor del poble.»

Caràcter de la coalició

«Pel fet de l'entesa electoral, cap partit no ha renunciat al seu programa. Tots mantenim la integritat del nostre ideal. Els homes de la Lliga som el que érem fa un mes, fa un any, fa 30 anys, d'ençà que ens coneixem; serem el mateix després d'aquestes eleccions. No tenim nosaltres dret a demanar que dels partits que vénen amb nosaltres hagi de limitar, ni restringir, ni atenuar per a res la seva significació específica: ells continuaran essent el que són; nosaltres continuarem essent el que hem estat sempre.

Tots els coalitzats junts servim un interès general, però cada un de nosaltres serveix l'interès especial del seu partit i de la seva ideologia molt més eficaçment que si lluités isolat, arborant la pròpia bandera.»

CAMBO

**HOTELLERIE
CERDANE**

el màxim confort
dins d'un ambient
cerdà

Vidua SALVAT
Bourg-Madame

FETS

Gràcies a les gestions dels Diputats a Corts de Lliga Catalana, senyors Carles Badia i Joan Estelrich, Puigcerdà s'ha tret de sobre, per a sempre més, aquells núvols de pols que s'aixeeaven de les nostres carreteres al pas de qualsevol carruatge.

Avui Puigcerdà té esfaltades totes les carreteres que hi condueixen, com també la que va a Bourg-Madame. Aquella vergonyosa carretera de Bourg Madame que feia enrojolar la cara quan a hom l'hi recordaven que al mig del pont acabava l'asfalt francès, i a l'altre mig començava la pols de la carretera espanyola.

¡Cerdans, això son fets!

El Cinema i els Infants

En totes les parts del món s'alça un gran clamor contra el cinema per part dels que es preocupen de la moralitat dels costums, per part dels que s'interessen en què triomfi l'esperit sobre la carn i dels que pugnen perquè no es perdi la civilització cristiana. Aquest fet no és un fet isolat, ni propi tan sols d'alguns sectors de la mentalitat catòlica; és un fet universal.

Des d'aquest mateix periòdic es donà, dies enrera, un crit d'alerta sobre l'influència perniciosa que exerceix el cinema sobre els infants. Com molt bé feia notar l'articulista que signava amb les inicials J. B., la procacitat del que es representa a la pantalla arriba ja al fàstic. En efecte, és així; cal ésser sincers i dir les coses pel seu nom. El cinema d'avui dia ja no és més que una escola d'immoralitat i per això a mesura que va en augment el desvergonyiment en les pel·lícules, més va augmentant el relaxament de costums, la criminalitat i la pornografia. Una cosa porta l'altra.

Que no es digui que exagerem; llegiu el que diu sobre això el savi radioterapeuta Dr. M. F. Corredor: «El cinema, que pot constituir una diversió, avui, salvant raríssimes excepcions, és un mitjà de destrucció; els fonaments de l'educació, justícia, moralitat, honradesa, etc., hi brillen per la seva absència. El nen contem-

pla çò que és monstruós, çò que és immoral, que destrueix el seu organisme, que destrueix la seva ànima. Què veu el nen en el Cinema? El crim, el furt, la violència, la manca d'honor. Fora la pantalla, potser molt aprop seu, la deshonestetat, l'escàndol, çò que és repugnant...»

Aquests últims mots ens diuen prou clar el que passa per la pantalla i fora de la pantalla. I no som més explícits per respecte als nostres lectors.

Que això és crú? Es que la realitat és vil i no és amagant-les com es guareixen les nafres plenes de pús, sinó utilitzant el bisturí.

De 500 representacions que presencià un estadista, anotà 200 homicidis, 91 suicidis, 103 adulteris, 38 seduccions, 352 robatoris, 43 trampes. Formosa escola per als infants que tenen tan viva la imaginació i que tenen tan desenvolupat l'instint d'imitar el què veuen fer als grans!

Sabem d'alguns pares que han quedat esborronats al trobar en mans de llurs fills postals d'un nudisme impúdic i fulletons de la baixesa més infecta i, en canvi, els deixen anar tan tranquil·lament al cinema, si és que no els hi acompanyen; on es va minant la seva innocència i els va portant fatalment a la corrupció i al vici.

I aquest afany que tenen els nens i nenes per a veure i llegir aquestes postals i fulletons infectes, (que sabem que es fan corre de mà en mà) a què és degut sinó a l'estat passional i de sensualitat (pobres infants!) que els ha infiltrat el cinema i que volen continuar-lo en la lectura de publicacions obscenes? I, encara que sigui de passada, fem aquestes preguntes: d'on surt a la nostra Vila aquesta allau infame de pornografia? Qui l'escampa?

Fins aquí hem apuntat l'influència perniciosa del cinema damunt dels infants en el que fa referència a la formació moral i a l'educació del cor; però no són menys els estralls que els causa en la formació

de l'intel·ligència. Els pedagogs estan tots d'acord en què la freqüència del cinema fa perdre als infants les ganes del treball intel·lectual, els habitua a curiosar vanament i a no profunditzar en les matèries de l'estudi.

La responsabilitat dels pares, doncs, és molt gran; es tracta no res menys que de la formació moral i intel·lectual, i per tant del benestar de llurs fills. Per això amb molt bon encert, que nosaltres aplaudim, l'al·ludit articulista proposava que es proporcionés als infants un cinema per a ells, i nosaltres hi afegiríem que els pares prohibís sin als seus fills d'assistir al cinema que avui es dona i, en defecte d'ells que els ho prohibís l'autoritat. I al dir això no creiem dir res de nou, car si l'autoritat té el deure de vetllar per l'higiene pública, té el doble deure de vetllar per l'higiene moral.

Cal moralitzar el cinema i cal escombrar la brutícia que es va infiltrant en les cases en forma de fulletons.

HOTEL JARDI

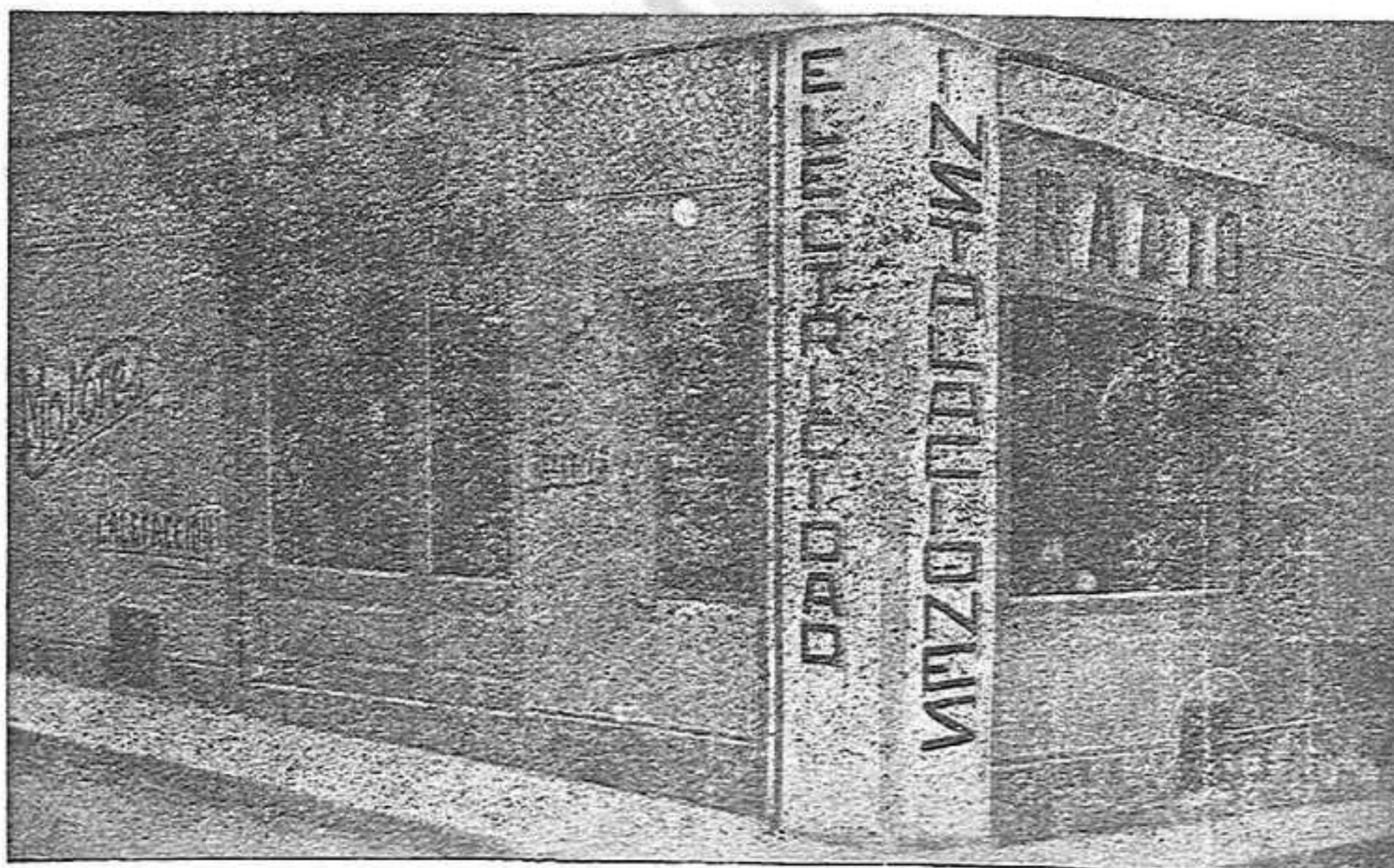
Director propietari:
JOSEP GOMA

*Grans reformes. Cuina casera.
Habitacions amb aigua corrent,
freda i calenta*

Confort Comoditat
Pensió des de 9 ptes.
Plaça St. Josep Oriol, 1
Telèfon, 11.213

a 100 m de la Rambla, en el centre de la ciutat BARCELONA

ELECTRICITAT J. CLOT ESPANYA, 2

LLUM - FORÇA - CALEFACCIO - RADIO
Instal·lacions de tota mena - Reparacions

FABRICA D'ARTICLES DE PASSAMANERIA
I TEIXITS DE PUNT NOU ETAT

VENTURA
& COT Ltda.

Lincoln, 15 (S. G.) Telèfon, 72233
BARCELONA
(Vendes exclusivament a l'engròs)

L'omissió del matrimoni civil

a Catalunya davant del dret familiar

Amb aquest títol ha publicat un llibret molt interessant el nostre amic l'il lustre advocat n'Alexandre Bulart i Rialp. N'hem rebut un exemplar i no cal dir que l'hem llegit detingudament, copsant-ne la seva vàlua. Ens plau reproduir a continuació la crítica que n'ha fet *Avui*, diari de Reus, en el seu número del 12 del passat gener:

«El meu estimat mestre i amic Alexandre Bulart i Rialp, acaba de publicar un llibre d'un interès i d'una actualitat extraordinària. No és ni polític, ni literari, com els seus darrers. No es tracta de cap llibre voluminós. És un llibre breu. Però planteja clarament un problema jurídic i fa pensar. El seu títol és: «L'omissió del matrimoni civil a Catalunya davant el dret familiar». Ha estat premiat als Jocs Florals de Terrassa amb el premi del seu Col·legi d'Advocats i l'avalua la «Revista Jurídica de Catalunya» donant-li publicitat.

Quan ha arribat a la meua taula de treball, l'he llegit àvidament. En les seves pàgines em semblava sentir-hi la pròpia veu del mestre, discutint amb mi de problemes de dret, en una dependència del seu despatx del carrer de Balmes, de Barcelona. Tot és neguit de perfecció del nostre dret en l'ànima i en la lletra d'aquest llibre. És, però, el mateix que és el seu autor.

Mentre ha durat la meua lectura i neixia en mi el desig de comentar-lo, la premsa m'ha portat molts altres comentaris de l'obra suava publicada. De tots ells mereixen citar-se sobretot el del senyor Angel Ossorio a «La Vanguardia» i el del Dr. Carles Cardó, prevere, a la «Veu de Catalunya».

L'un i l'altre, des de dos plans distints el jurídic i el moral o religiós, precisen l'alta jerarquia del problema plantejat pel culte advocat català, del qual m'honoro ésser deixeble i amic.

En aquest treball s'examina la situació d'aquells conjugues que amparats pel Sagrament de l'Església, han deixat de complir l'obligació de contraure matrimoni civil, únic que reconeix la llei de 28 de juny de 1932. N'hi ha que han deixat incomplet aquest precepte imperatiu de la llei, per ignorància o per negligència. La majoria, però, és per mala fé. Aquests solen ésser les vídues que passen a segones noces i no volen perdre la pàtria potestat sobre els fills del primer matrimoni; o per a no perdre un usdefruit llegat a la viduetat oficial o possibles pensions. I també els eternals «Don Juan», que en contra de la voluntat de l'Església, convencen a la futura esposa de què l'Església és contrària del matrimoni civil amb tot i casar-se canònicament. Els fills que neixin d'aquests matrimonis no poden ésser, per tant legítims.

D'aquesta realitat arrenquen els tres apartats de l'obra: L'omissió i els seus efectes en l'usdefruit vidual i en l'any de plor; la negligència de la cerimònia civil i les seves conseqüències en l'exercici de la pàtria potestat i, situa-

ció dels fills nascuts de pares que han prescindit de la celebració del matrimoni civil.

Ultra l'aspecte jurídic de l'omissió d'interès remarcable a Catalunya davant del nostre dret familiar, hi ha l'aspecte ètic de la ficció d'estat. Per això en el final de la monografia l'autor recorda unes paraules d'Israeli: «El que sembla moral no és pas sempre moral». Tanmateix com diu el vescomte de Bonald: «les lleis positives i la moral, no admeten interpretacions arteroses per tal de satisfer conveniències individuals».

Així, doncs, d'aquesta exposició es dedueix que en l'actualitat jurídica del nostre poble, quant al matrimoni es refereix, hi ha una falla. Abans, segons el Codi Civil, els no catòlics es casaven civilment i els catòlics, casant-se sols canònicament, i inscrivint el matrimoni en el Registre Civil, produïen els mateixos efectes que ara amb dues cerimònies. Actualment, per a evitar conflictes, cal vigilar que tots els qui es casen canònicament ho facin també civilment. Però, davant la impossibilitat d'aquesta vigilància i atesos els conflictes que s'acumulen, caldrà dictar unes disposicions que evitin aquest sistema immoral de valdre's de l'Església per a burlar l'Estat i crear una situació familiar difícil.

L'obra, doncs, del senyor Bulart i Rialp representa, en aquest sentit, un crit d'alerta.»

J. M. GUIX I SUGRANYES

Suscribiu-vos a CERETANIA

el periòdic de Cerdanya.

PRODUCTOS SOJA-SANE

Purés - Farines - Xocolates - Cau - Llei Soja líquida - Crema de Soja - Ou Soja
Café descafeinat - Vins de taula - Xampanyes - Conyac - Licors
Productes reconstituents i especials per a vegetarians, diabètics, etc.

La Soja és la planta que
alimenta més que la carn

Venda a la

CONFITERIA BONET

C. Major, 36
Telèfon, 47

L'opinió de D. Manuel Azaña sobre el 6 d'Octubre

Tothom sap que el senyor Azaña fou empresonat com a suposat complicat en els successos que el 6 d'Octubre del 1934 provocaren els homes que en aquella data governaven a la Generalitat. Però, el què molia gent no sap, és que el senyor Azaña aprofità els lleures obligats de la detenció per escriure un llibre. Aquest llibre aparegué el mes d'Agost passat amb el títol de *Mi rebelión en Barcelona*, i n'extractem a continuació uns quants paragrafs eloqüentíssims de la seva opinió sobre el 6 d'Octubre:

«Desconozco las opiniones reservadas de aquel Ministerio, y admito que estuviesen divididas. Pero no era menester vista de lince para descubrir que el Gobierno, sin atreverse a descontar a sus adeptos intransigentes, se atrevería menos a lanzarse con violencia material sobre Cataluña»

«Juzgué, pues que de Madrid no partiría violencia alguna, fuesen muchos o pocos, importantes o no, los inclinados a cometerlas. No se me ofrecía mejor servicio que el de esparcir mi opinión, a modo de sedante. El alboroto del mundo político repercutía en Barcelona».

«Algunos tildaban de provocativa la política del Gobierno, como si se enderezase a exasperar a la Generalidad para inducir a cualquier arrebató, pretexto, cuando no justificación, de un amplio desquite. Nunca lo he creído. Semejante estrategia no estaba al alcance del Ministerio»

«A todos les dije lo mismo: «No adivino el porvenir de la ley. De una cosa estoy seguro: no habrá determinaciones violentas del Gobierno. Ustedes lo han de ver, aunque me es imposible demostrárselo ahora».

«Y añadí que si aquí en Cataluña, por una política equivocada, se produjera un hecho violento que diese al traste con todo lo que yo había pensado sobre la autonomía de Cataluña, yo me separaría de la política porque consideraría fracasada mi idea de reconciliación y de paz entre Ca-

taluña y el resto de España en nombre de la Autonomía y de la República».

«Tengan ustedes calma. Lleven ustedes esto con paciencia. No den lugar ni motivo ni pretexto para que los partidos adversos a ustedes tomen una política de agresión contra ustedes».

«Mandé aquí reservadamente a uno de mis colaboradores políticos más íntimos y le dije: «Tú te estás en Barcelona hasta que yo te diga que vuelvas y les dices a los jefes de los partidos republicanos catalanes que, pase lo que pase, no crean nada respecto a supuestas agresiones del Gobierno de Madrid, porque yo estoy seguro que ningún gobierno de Madrid por sí solo adoptará ninguna violencia contra Cataluña. Las razones no tengo por qué decirlas. Todo lo que se habla por los cafés y por las calles son disparates. El Gobierno de Madrid, por muy opuesto que sea a la autonomía de Cataluña, no se atreverá por sí a tomar una medida violenta contra Cataluña».

«Estaba absolutamente seguro de que si la Generalidad hacía alguna declaración que no fuera estrictamente constitucional no se lo tolerarían y el Gobierno de Madrid la sometería por la fuerza en pocas horas; que esta previsión era para mí indiscutible, por lo cual no sólo no tendrían una República federal problemática, sino que la autonomía existente corría gravísimo peligro de desaparecer».

* * *

«Me quedé con los señores Hurtado y Nicolau d'Olwer. Les expuse las noticias que yo tenía—ellos ya lo sabían—y les hice partícipes de cuáles eran mi consigna y mi opinión. Los tres me dijeron (el tercero era el señor Moles)—, poco más o menos, que a ellos les parecía un desatino lo que iba a ocurrir... Los otros dos señores (Nicolau y Hurtado) manifestaron que les parecía un desatino, que lo lamentaban y que estaban convencidos que no se podía evitar. Tanto los señores Hurtado como Nicolau d'Olwer me dijeron que no tenía remedio».

* * *

«Yo salí del restaurante en el coche del Sr. Casanovas, y el señor Casanovas, que me había dado la razón en todo lo que yo había dicho, me dijo: «Tiene usted tanta razón que la reunión de esta tarde tiene una importancia gravísima; en nuestra coalición de partidos hay una disensión interna que ya no se puede ocultar más tiempo; a mí me han hechado—me dijo el señor Casanovas—, la tarea de presidir la reunión de este directorio que es penosísima», porque sé que vamos a tener un choque grave; pero yo llevo en el bolsillo la dimisión del presidente Companys para leerla en la reunión, porque Companys está decidido a marcharse, a echar en la discusión el peso de su dimisión a ver si puede reducir la cuestión y llegar a términos de concordia, o por lo menos de menor violencia». Esto es lo que a mí me confió y me confesó el señor Casanovas, cuando me llevaba desde el restaurante donde habíamos comido al hotel donde yo me hospedaba».

* * *

«El viernes no tuve ninguna noticia de cosas que pudieran ocurrir aquí excesivamente graves. Hablé con algunos, y de las conversaciones celebradas saqué la impresión de que las masas extremistas del catalanismo hacían una presión violentísima sobre el Gobierno de la Generalidad. No se ignora que desde algún tiempo a esta parte había un partido en

Un bon Hotel ...

una bona taula ...

el máxim confort ...

Hotel

TERMINUS

al peu mateix de l'Estació

RICARD ALTAMIRAS

Teléfono, 8

Puigcerdá

FERRAN DOU ABADAL

ADVOCAT

Consulta

PUIGCERDA

carrer Llibertat, 14 1er
(dilluns a divendres)

RIPOLL

plaça 27 Maig, 22 1er 2
(dissabtes i diumenges)

Cataluña que organizó grupos de combate: organizaciones más o menos militarizadas, con armas, etc. Y yo dije a un amigo que estaba allí que tenía la impresión de que estos hombres eran como unos muchachos a quienes han dado un juguete o un arma y lo quieren estrenar. Saqué una impresión poco favorable de las circunstancias. Ese día, hablando por teléfono con el Sr. Zulueta, embajador de España en Berlín, que me llamó para darme cuenta de que iba a dimitir, me preguntó qué pasaba en Cataluña y le dije que cosas muy malas y muy graves y que yo hacía todo lo necesario para convencer a los que tenían aquí una responsabilidad de que lo paresen. Mi impresión era francamente pesimista por esta razón: había aquí, como es natural, como pasa siempre en los partidos populares, una competencia de «quién es más», y, sobre todo, había una presión manifiesta sobre el Gobierno catalán y la amenaza de hacer pasar por traidores a la causa catalana, por desleales».

* * *

«Existía una división evidente entre los miembros del Gobierno; había gentes en el Gobierno catalán resueltamente contrarias a tomar ninguna posición de violencia, resueltamente contrarias. Otros—más o menos comprometidos por sus antecedentes políticos—, por la presión que hacían sus amigos, vacilaban. Esto era el viernes. Y el sábado, sin que yo hubiera vuelto a salir de mi hotel, se me presentó el Sr. Lluhí, a la una de la tarde, y me dijo que no podían resistir más la presión de los elementos populares, que temían que les asaltaran la Generalidad y les mataran a tiros; que se apoderasen del Gobierno violentamente; que les llamaban traidores, malos catalanes y malos republicanos, y que, por otra parte, tenían una trayectoria republicana exaltada, pues habían dicho muchas veces que estaban dispuestos a jugarse todo en defensa de la República; que cuando el conflicto con los Ayuntamientos vascos se produjo, ellos ofrecieron a los vascos ta-

les y cuales cosas y que no podían faltar a esos compromisos en un momento en que, según las apariencias, el Gobierno que venía iba resueltamente en contra de la autonomía de Cataluña; que se había anunciado la modificación del Estatuto, lo cual ellos no podían soportar. En líneas generales me dió cuenta de su proyecto y me dijo que pensaban—si lo acordaba el Gobierno—proclamar el Estat Català dentro la República federal española; que no querían dar al movimiento un carácter separatista, sino proclamar una República federal, como había mucha gente partidaria de ella, y que mantenían dentro de esa República federal española, con más fuerza y vigor el Estat Català».

* * *

«Tan lejos se hallaban estos señores de darse idea de la situación, que yo saqué la impresión de que el señor Lluhí y otros muchachos se imaginaban que las cosas iban a pasar como el 14 de abril. Es decir, que iba a salir Fulano, o quien fuese, con aquella proclamación y que el pueblo barcelonés—por lo menos los obreros, los republicanos y todas las masas catalanistas—harían una demostración, como ocurrió el 14 de abril cuando lo de Maciá y la República catalana, y que todo iba a pasar en paz; que el Gobierno de Madrid transigiría y que se llegaría a negociaciones. Algunos de estos señores me dijeron: «Luego cederemos unos y otros. Aquí tendremos de ceder como cedimos con la República catalana cuando vino la República española; en Madrid también cedieron, y todo pasará en paz». Al decirme esto el señor Lluhí, en conversación que fué observada por otras personas cuando hablábamos a solas en el salón del hotel, el señor Lluhí no me hizo ningún requerimiento personal; pero como yo tenía que fijar mi posición política con él, le manifesté que yo no había sido nunca federal; que cuando en las Cortes se discutió la Constitución, voté contra la República federal, y que, habiendo tenido ocasión entonces de demostrar parlamentariamente una opinión, no iba ahora

a mirar con simpatía, y mucho menos a participar en un movimiento violento en favor de una República que no quise votar en el Parlamento. Añadí que tenía, como todos saben, una significación política nacional y que no podía comprometer una significación de esa especie por un movimiento catalán, aunque fuese el más justificado del mundo; que no podía desconocer que un movimiento de violencia producido en Barcelona, por muy españolista que fuese, en el resto de la opinión española se representaría siempre de una manera fatal como un movimiento separatista, y que esto bastaba para que el movimiento se desacreditase y nadie participase en él; que no creía en la existencia de una República federal en España, ni aun proclamada por un Parlamento, porque entiendo que no puede haber República federal, hoy por hoy, compuesta de dos miembros: uno, Cataluña, y el otro, el resto de España; porque esta era una monstruosidad política y orgánica, y que, por consiguiente, no se podía tomar en serio. Y aun en el caso de que el movimiento triunfase tendrían al día siguiente que arriar la bandera federal, porque no se aceptaría en ninguna parte de España.

Hice una observación al señor Lluhí, que fué la siguiente: «Estoy discutiendo con usted sobre dos hipótesis: el triunfo de ustedes y su derrota. La del triunfo la admito para seguir la conversación; pero si ustedes triunfasen, se encontrarían en un caso muy difícil, porque una de las cosas más arduas que hay en el mundo, es administrar una victoria política y tendrían que empezar por decir: «El ideal en nombre del cual nosotros hemos luchado y hechos triunfado no vale; ha sido sólo una bandera, pero la arriamos al día siguiente.» Y ustedes comprenderán que el descrédito de esa bandera sería fatal y acabaría con ustedes políticamente. Sin embargo no creo en la posibilidad remota de un triunfo. Y además, añadí: «Si ustedes o el Gobierno catalán se lanzan al movimiento de violencia, en dos horas les

Els Doctors

Antoni PAL SOLE
Francesc PANIELLO GRAU

Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.

Visita el primer diumenge de cada mes a l'HOTEL TIXAIRE de Puigcerdà

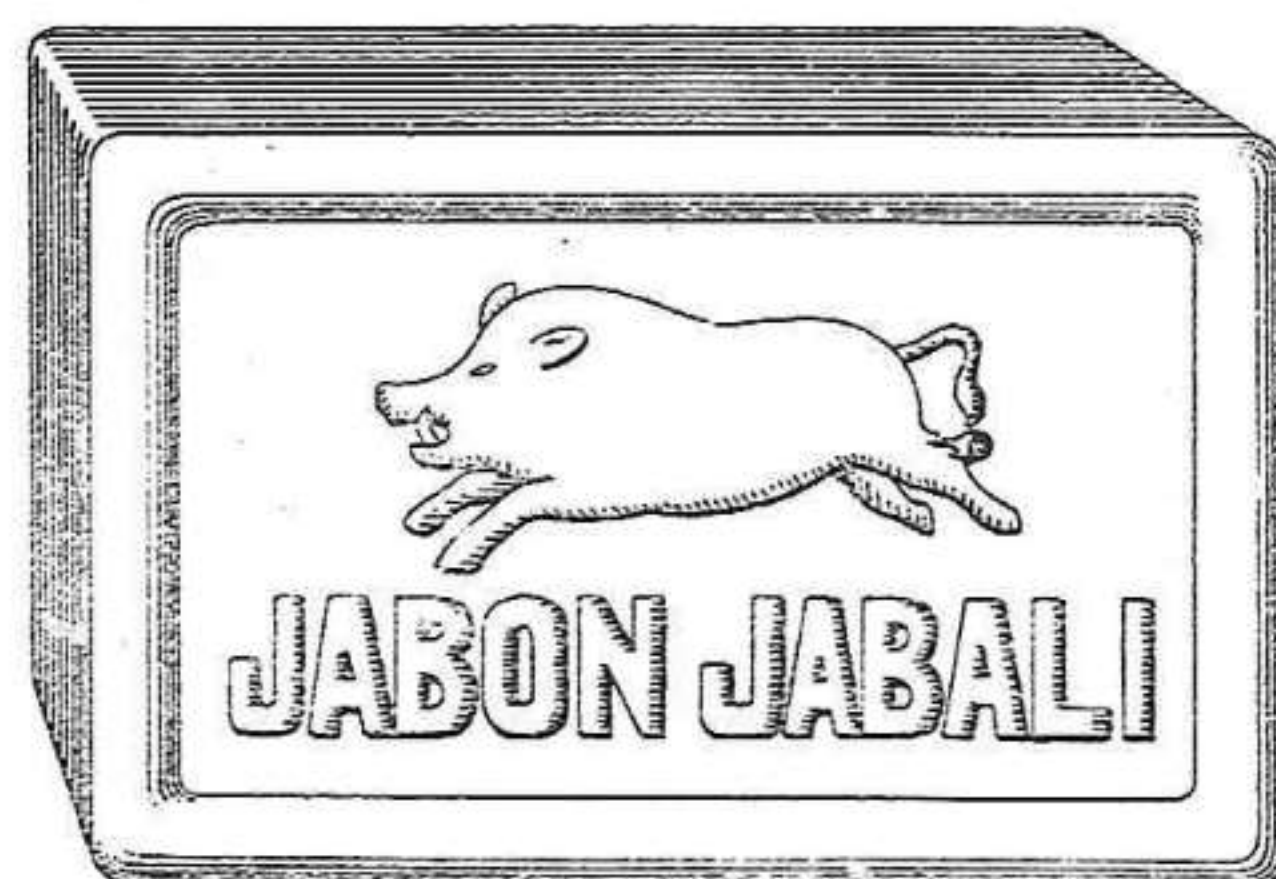
sabons

BARANGÉ

duren
més

renten
millor

hacen ceniza». El señor Lluhí no participaba de mi punto de vista. El estaba un poco ilusionado con eso del 14 de abril: una demostración pacífica y que todo pasaría de manera alegre y sin choques. Yo dije que estaba en un error, y que tengo suficiente experiencia y conozco los resortes del Gobierno para saber que en cuanto se produzca aquí el hecho más insignificante que pueda parecer violento, todos los resortes del Estado funcionan de manera automática y que les hundirían

sin compasión de ningún género y que eso no duraría ni dos horas. El y otros me hablaban de que habría una guerra civil y que vendrían grandes fuerzas. Yo contesté: «Están ustedes en un gran error. Supongo que en Madrid habrá la suficiente clarividencia para no lanzar sobre Cataluña esos movimientos militares de que ustedes hablan, porque son absolutamente innecesarios. A ustedes les deshacen inmediatamente.» El señor Lluhí dijo que yo era un pesimista y se marchó.»

lament no ha estat mai la nostra política. Nosaltres sabem que si l'Esquerra triomfés, l'Esquerra intentaria acorralar-nos a nosaltres: en tenim l'experiència de tres anys. Pel contrari nosaltres, avui, en plena lluita, no tenim cap inconvenient de proclamar, davant del poble, que, després de la victòria, farem tots els sacrificis necessaris per tal d'arribar a la pacificació d'esperits a Catalunya.

A Catalunya, perquè l'autonomia sigui possible, es necessita la pau política, i perquè hi hagi la pau política és precis que entre tots els partits, fins els de significació més contrària, s'estableixi un dret de gents, s'estableixin uns principis damunt dels quals no hi hagi lluites, no hi hagi discòrdies. Nosaltres sabem que a Catalunya no hi haurà plena prosperitat si no es restableix la pau social; i us diem nosaltres que el nostre triomf no implicarà venjances, el nostre triomf significarà fer els màxims esforços per arribar a la pau social, a la més generosa, a la més abnegada.

Per Catalunya, pel catalanisme, pel que hem estat nosaltres sempre, us dic: Ara a lluitar i a vèncer. L'endemà de la victòria, la màxima generositat amb els vençuts.

CAMBO

Alexandre BULART I RIALP

ADVOCAT
BARCELONA
Balma, 10 - Entll. Telèfon, 11287.

Potins electorals

Aquella vella que no es volia morir...

Els diaris han anunciat un míting que es celebrarà a Barcelona i en el qual hi prendran part els Srs. Azafía, Martínez Barrios i Pestaña.

Feia bé aquella vella que no es volia morir mai per a poder veure coses noves!

I allò tan cèlebre de "Lodo, Sangre y Lágrimas" amb què en Martínez Barrios va judicar el Govern Azafía, on ha anat a parar? Ara van de bracet tots dos!

I, en Pestaña, què deurà dir en el seu discurs? Que, potser, donarà les gràcies als altres dos per les deportacions de Bata?

¡a tenia raó, la vella!

Una ensarronada

Quan fou coneguda en els cercles polítics responsables, de Madrid, la repartició de llocs en les candidatures de la coalició esquerrana-socialista, prouí una veritable estupefacció.

Ara resulta que en les províncies en les quals és difícilíssim, ni en el cas més favorable, que pogués guanyar la coalició esquerrana-socialista, la majoria de candidats són dels partits d'Azafía i Martínez Barrio.

En canvi, en les províncies on es presenten certes circumstàncies favorables, la majoria dels llocs se'ls han distribuït els socialistes.

Es veritat que la caritat ben entesa comença per un mateix.

PISCI

Victòria, primer conciliació, després

Nosaltres sentim el deure de derrotar l'Esquerra; per tal de derrotar-la hem fet la coalició que us he exposat; per tal de derrotar la us demanem a tots que feu els màxims esforços. Però derrotar l'Esquerra no vol dir que nosaltres tinguem cap propòsit de vexar l'Esquerra, d'acorralar l'Esquerra; la política de l'acorrala

Candidatura del

Front Català d'Ordre

Carles Badia i Malagrida

Joan Estelrich i Artigues

Josep Ayats i Surribas

Ll. Hernando de Larramendi

Jaume Busquets i Norat

LA NOTARIA DE PUIGCERDA CONTINUA SENSE PROVEIR.— Dels diaris: «El President de la Generalitat celebrà ahir una llarga entrevista amb el tresorer del Col·legi de Notaris, delegat especial per l'esmentat Col·legi, i estudiaren la manera d'activar la provisió de notaries vacants a Catalunya, que són actualment 59».

Seria hora que es donés una solució a l'actual estat de coses, tan anòmal i perjudicial per a tothom, excepció feta dels notaris sobrevivents, que hauran vist créixer d'una manera desmesurada llur clientela.

LA BIBLIOTECA DE LA CAIXA DE PENSIONS.— Una bona nova que plaurà als vilatans.

Se'ns diu que, per fi, la Caixa de Pensions ha adquirit el solar anexe al de l'antic excorxador destinat a ésser-hi bastit l'edifici per a Biblioteca. Això farà possible la realització del primitiu projecte, que s'havia tingut de constrènyer precisament per les dificultats que presentava l'adquisició d'aquest solar.

CASAMENT.—Ha contret matrimoni a Barcelona, dintre de la més estricta intimitat degut al dol recent, el nostre bon amic i paisà, President del Casal Cerdà de la capital, senyor Joan Bosom. Li desitjem moltes benaurances en el seu nou estat.

ELS ESPANYOLS A FRANÇA.— Degut a la forta pressió que els cercadors francesos han fet prop de les autoritats del departament dels Pirineus Orientals, ha estat renovada, si bé només pel què es refereix al Cantó de Sallagosa, l'ordre que s'havia dictat en el sentit de que en un breu termini havien d'abandonar França tots els obrers i obreres espanyols que hi porten menys de deu anys de residència, el qual significava que la Cerdanya francesa es quedava pràcticament sense mossos de pagès i sense minyones de servei.

Perquè el Govern espanyol deixa tan abandonat ilurs nacionals emigrats, que sempre estan supeditats a l'arbitri de les necessitats de la nació que els ha acollit o els ha demanat? Perquè no els dóna suport i els ampara replícit, si fós precís, a les restriccions amb les restriccions?

PROMETATGE.— Del jove practicante de farmàcia, Jacint Blanch i Arxé, ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Dolors Regul i Pons. Rebin els promesos la nostra enhorabona

Es lloguen per a temporada o per a tot l'any pisos de nova construcció (10 peces), ne casa ben situada a ple sol. Aigua corrent amb quarto de bany.

Raó: Avinguda Garcia Hernández Casa PUBILL - Puigcerdà (Baronia)

DEFUNCIONS.— El dia 20 traspasà el jove Joan Le Normand i Bossen, de 21 anys, francès, el qual estava passant temporada a la nostra Vila.

— El dia 26 morí el veí d'aquesta Vila en Josep Artigas i Brangulí; tenia 82 anys d'edat.

— El dia 27 morí també a l'edat de 76 anys, na Maria Magre i Duran.

Als enterraments hi assistí nombrós acompanyament.

Rebin els familiars dels difunts les nostres més sinceres condolences.

Deures de lleialtat

«En unes eleccions no es guanya solament pels vots que un té, sinó pels vots en relació amb els que té un altre. En esborrar un nom no resteu un vot a la candidatura. És que doneu un vot a l'altra candidatura. No pensi ningú que en esborrar un nom sense substituir-lo sigui menys blasmable que si el substituís amb el nom d'un candidat d'Esquerra. Jo comprendo perfectament tots els casos de consciència individual que es plantegen, jo m'imagino qualsevol de vosaltres davant d'una candidatura amb un nom que el feix, que el molesta. Jo li dic: pensa el que faïen si esborressis aquest nom i hi posesis un nom de la candidatura d'Esquerra; fóra una mala acció, fóra una traïció a uns aliats, llançaries una taca damunt del teu propi pit. Però jo dic: és que si el limitessis a esborrar el nom sense suplir-lo, la teva falta fóra major encara, perquè si el suplíssis sabries l'home de l'Esquerra a qui votes; però si no el suplíes no saps a qui votes i corres el perill de votar l'home que més repugna a la teva ideologia.

El que tingui un dubte, abans d'esborrar un nom, jo li demanaria que no votés o que votés la candidatura de l'Esquerra, tot abans que cometre una deslleialtat

CAMBO

EXPOSICIO.— Fins al dia 10 del passat gener estigué oberta a les Galeries Laietanes, de Barcelona, una exposició de pintures del nostre paisà el conegut artista Juli Borrell.

Fou un èxit de venda i de crítica, refermant l'anomenada d'aquest artista al qual felicitem.

EL TEMPS.— Continuem amb un temps més propi de primavera que no d'hivern. El què trobem a mancar és el sol, doncs, gairebé cada dia el cel es mostra ennuvolat i ens deixa caure algun que altre ruixat, fent-nos pensar en el mes de maig. I la temperatura també força endolcida. La neu, per ara, no es veu sinó dalt de les muntanyes.

Eligio Martínez García

NOTARI DE RIPOLI.

encarregat accidentalment de la Notaria d'aquesta Vila, posa en coneixement del públic que, cada dilluns, a partir del dia 12 del corrent, atendrà a qui ho sol·liciti en el despatx d'aquesta localitat.

Des de Llivia

Van perfilant-se els intents del que ha d'ésser el Sindicat de mossos de pagès de la Cerdanya. Sabem que entre altres coses, aspiren:

a) a que el jornal del mosso de pagès sigui de 2 pessetes hora treballant 8 hores diàries.

Les hores extraordinàries es pagaran amb un 50 per cent d'augment, no permetent-se que cap mosso sindicat, treballi més de 10 hores diàries.

b) Els diumenges i altres festes locals no seran permesos altres treballs que els que requereixen la cura dels animals, neteja de quadres, etc.; mai es permetrà la recolecció dels fruits, sembra i altres similars.

c) si les circumstàncies polítiques els afavoreixen, tracten de fer una revisió de les fortunes dels pagesos de Cerdanya, siguin arrendadors, siguin propietaris. Per a portar a la pràctica aquest intent, s'està treballant en la confecció del cens dels mossos de pagès, des de vint anys enrera fins a la data, per a que siguin els últims i no els primers els qui es beneficiïn de la riquesa que aquests últims gaudeixin.

Rés: tot un programa de revolució social agrària que intentaran portar a la pràctica, valent-se de tots els mitjans.

Corresponsal

SARAU DE CASATS.—Ahir nit es celebrà el VIIè sarau de casats en el teatre Ceretà. No tenim temps de donar-ne la ressenya, però, direm que no ha pas desmerescut en res els d'anys passats.

TRANSPORTS EN AUTO - CAMIÓ

Puigcerdà - La Seu d'Urgell - Lleida

JOSEP CLAUÓS

Sortides de La Seu i de Puigcerdà:
els dimarts, dijous i dissabtes.
ENCARRECS:

A La Seu: Panestrella, 7. —
a Puigcerdà: Cal Llebra (La Baronia) i
Recader Gavañach.

OBERTURA.— D'ençà de primer d'any el nostre bon amic Antoni Palau té obert un ben assortit magatzem de mobles de la coneguda Casa Urrútia, de la qual dit amic nostre n'és el representant per la nostra Vila i comarca.

Hem tingut ocasió de visitar aquest important establiment i en honor a la veritat hem de dir que en l'assortiment de mobles que hi ha poden satisfèr-se totes les exigències.

Felicitem a l'amic Palau i li desitgem força sort en el negoci.

CASAMENT.—El dia 23 del passat tingué lloc el casament del nostre bon amic el jove Joan Barnola i Lluís amb la simpàtica senyoreta na Dolors

Bonada i Corratjant, ambdós d'aquesta Vila.

Després de la cerimònia, a núvis i nombrosos convidats, els fou servit un reconfortant esmorzar en el conegut Restaurant Reus, i un suculent dinar en l'acreditat hotel Internacional

La jove parella, a la qual desitgem tota mena de felicitats i una inacabable lluna de mel, partí en viatge de nocès cap a Mallorca.

L'amnistia

«... en les seves campanyes de l'amnistia en fan bandera de combat. No. L'amnistia, que és conciliació, no es serveix fent-ne bandera de combat. Jo us diré, senyores i senyors, que l'amnistia, que no és perdó sinó oblit, l'amnistia és la fi natural de totes les revolucions polítiques. Al final d'una revolució política, quan l'esperit revolucionari que va engendrar-la ha estat esvaït, i ha estat digerit, ve l'amnistia com l'Arc de Sant Martí després de la tempesta. L'amnistia té per finalitat posar fi a un procés revolucionari. Jo us dic: els homes de la Lliga votarem l'amnistia quan amb l'amnistia es posi fi al procés revolucionari.

Però l'amnistia no ha estat inventada ni ha estat aplicada enlloc per a servir d'estímul a crear un nou estat revolucionari. (Molt bé.)

Nosaltres l'amnistia que signifiqui el coronament d'una obra de pau, sí; l'amnistia que signifiqui l'inici d'una nova lluita, d'una nova guerra, no.»

CAMBO

BARRACA QUE DESAPAREIX.—El dimecres passat la brigada municipal enderrocà la barraca de fusta del conegut hort del Rossell, situat en la

mateixa entrada a la Vila. Ja era hora de que s'executés aquest enderroc, doncs, la dita barraca oferia un ben trist cop d'ull al visitant, ja abans d'entrar a la població.

Però, no n'hi ha prou d'això i suposem que es procurarà millorar l'aspecte d'aquell paratge que es troba en un estat d'abandó lamentable, es faran desaparèixer les corts de porcs que hi han en el fons—les quals llençen uns *perfums* ben poc agradables, particularment a l'estiu— i que finalment s'arreglarà tot plegat per a que l'entrada a Puigcerdà fos com es mereix una vila de la seva importància.

EL CARNESTOLTES.—Les nostres societats recreatives, Casino Ceretà i Círcol Agrícola, es preparen ja per a celebrar la festa de la gatzara.

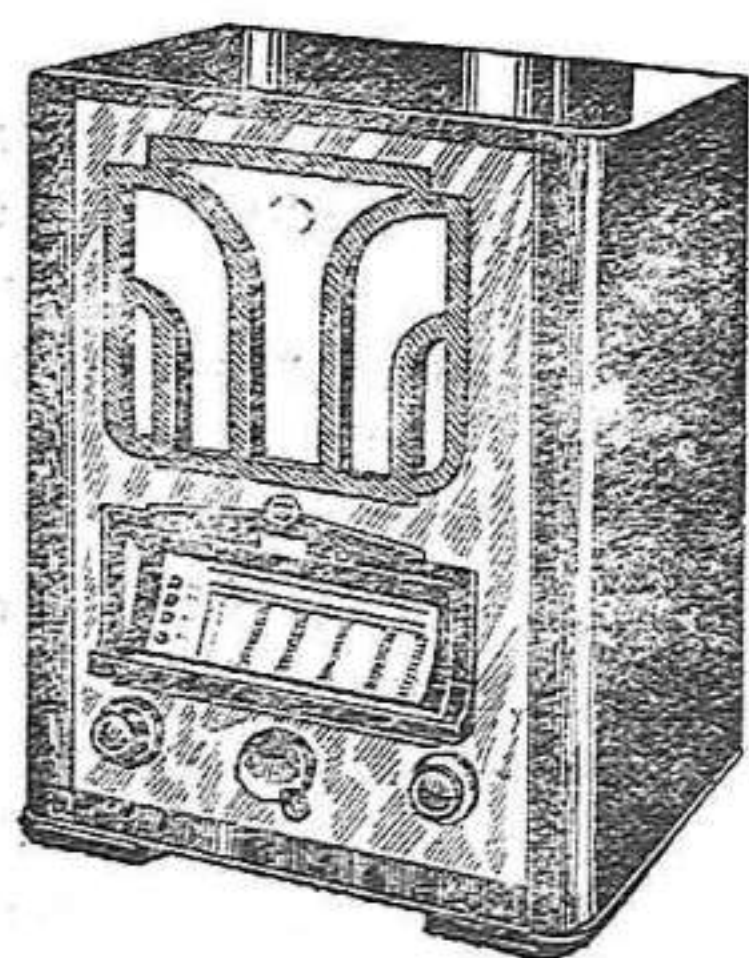
De moment podem dir que en el Ceretà, com en anys anteriors, el conegut reboster-pastisser n'Albert Bonet, hi tindrà establert un ben assortit buffet amb tota mena de minestra i dolceria, car ja és sabut que en aquestes diades una *sobre-alimentació* es fa absolutament necessària.

Un altre 6 d'Octubre

Una victòria de l'Esquerra a Catalunya i de les esquerres a la resta d'Espanya significaria l'hegemonia de Largo Caballero, i ací allò que va començar a fer-se el 7 d'octubre a Sabadell, a Navàs, a Vilanova, a Lleida, a Nonell, a Vila Franca i a Girona, en què totes les males passions que estatja l'ànima humana varen fer irrupció per a destruir els valors espirituals, les jerarquies i l'ordre.

CAMBO

GRAF. CERETANIA - PUIGCERDÀ

525 A.

Acudiu a veure, a escoltar i a admirar aquests nous models, els quals demostren la superioritat de la marca PHILIPS sobre totes les altres.

RECEPTORS MULTI-INDUCTANCIA SUPER-OCTODO

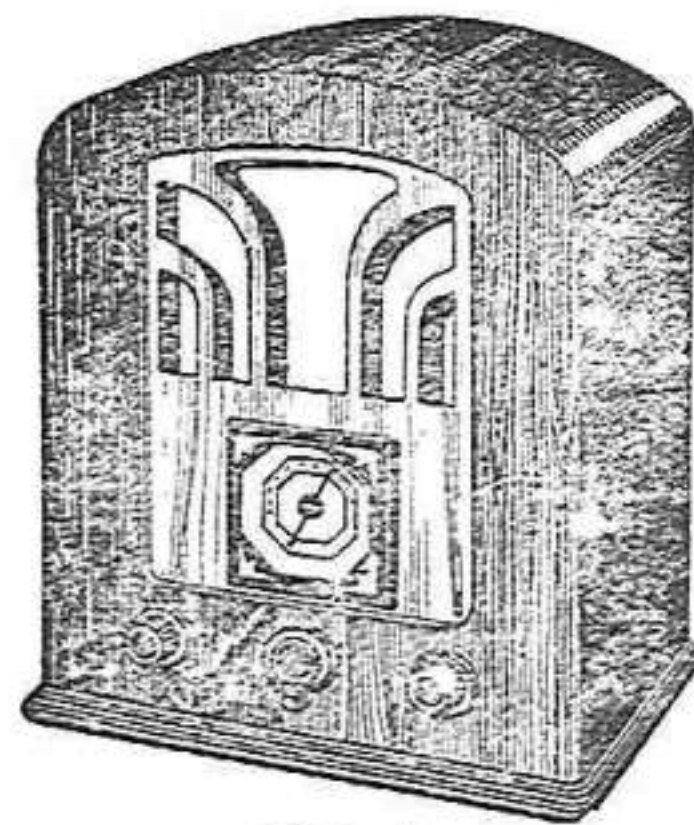
TOTES ONES

TOTS PREUS

ELS GRANS LABORATORIS PHILIPS D'HOLANDA

han remès ja els nous models per a 1936

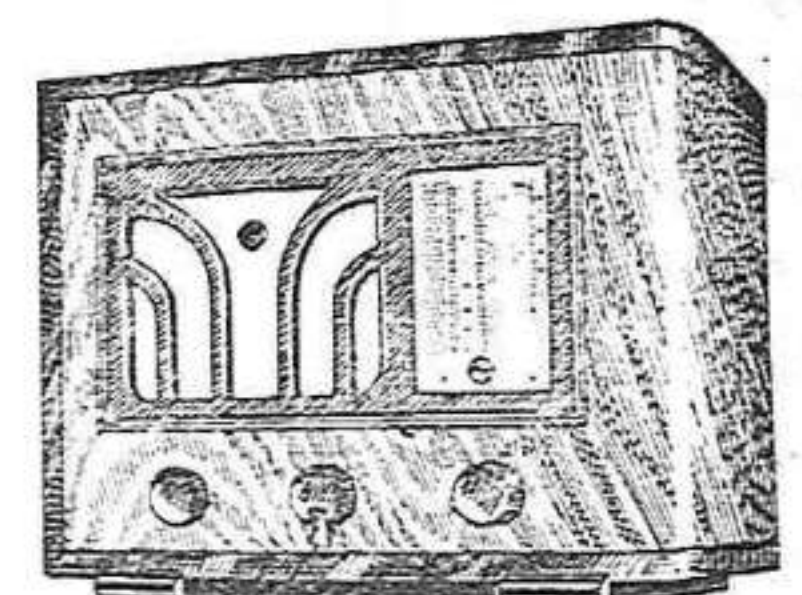
ALS AIMANTS
DE LA
RADIO

534 A.

El que compra un PHILIPS adquireix el veritable valor del que paga per un receptor.

ALS QUE
PENSIN COMPRAR
UN APARELL

510 A.

Distribuidor oficial per a la Cerdanya: **J. REGUANT**
Carrer de la Llibertat, 21 - PUIGCERDA

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el GRAN HOTEL

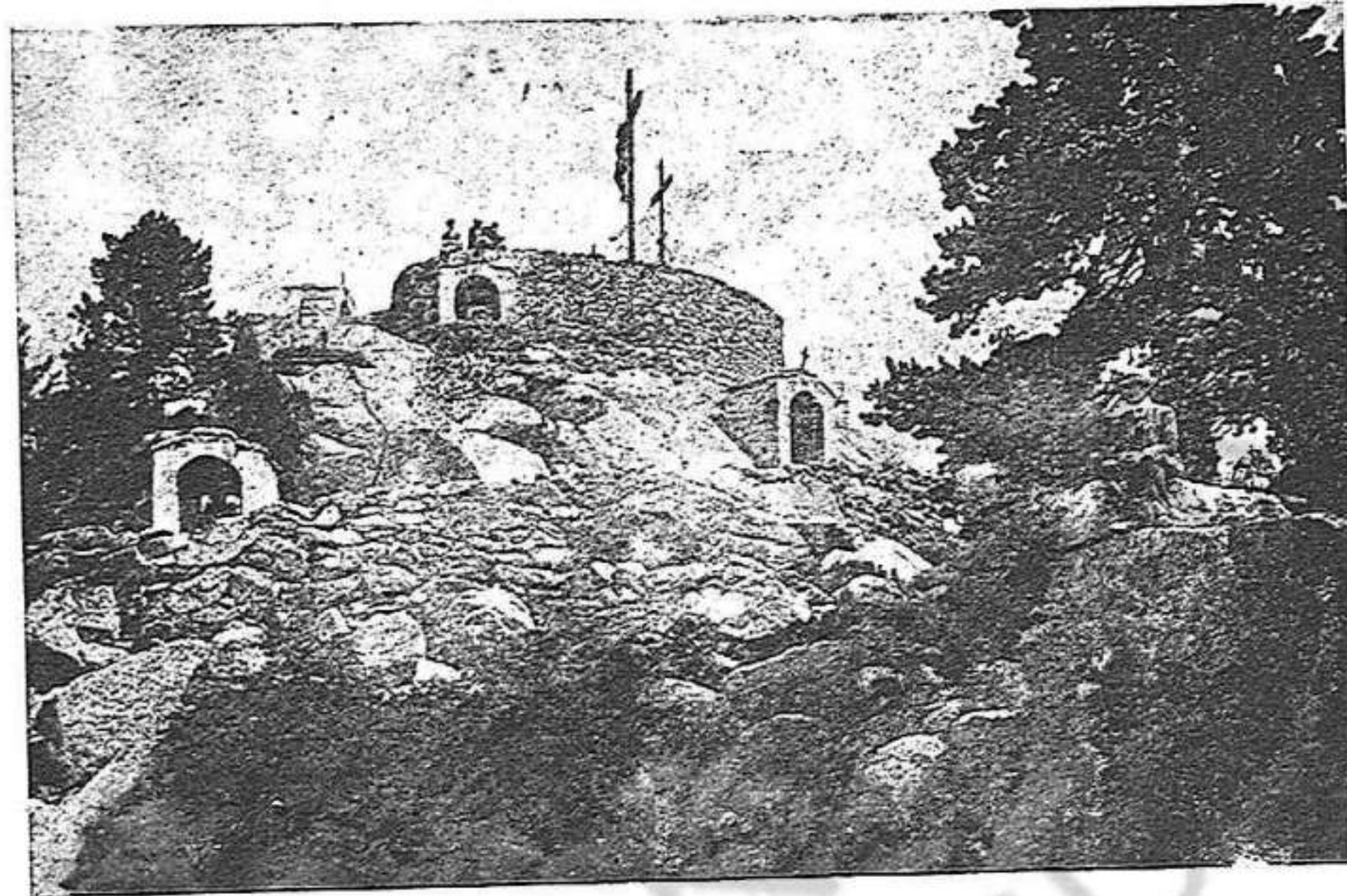
TIXAIRE us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

Magatzem de Materials
de Construcció

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

Francesc BARNOLA

Rambla de Josep M.ª Martí
PUIGCERDA

Rajoleria i Tenleria
RICARD TUSET

GRAN ASSORTIT
DE RAIOLS
DE TOTES MENES
Fabricació acurada
Preus mòdics

Font d'En Lleres
PUIGCERDA

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

Anónima Alsina-Graells de Auto Transports

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18

Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 25 de Juliol 1935, en les següents línies:

Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12:15	4:00
> Organyà	12:45	4:30
> Ollana	13:30	5:15
> Pons	14:15	6:00
> Torà	14:50	7:00
> Calaf	15:15	7:15
Arribada Barcelona	17:45	10:15 f. c.

RETORN

Sortida Barcelona	14:30	7:30 f. c.
> Calaf	16:30	10:—
> Torà	16:50	10:25
> Pons	17:30	11:30
> Ollana	18:—	12:15
> Organyà	18:45	12:45
Arribada Seu d'Urgell	19:30	13:15

Barcelona - Puigcerdà - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona	5:— f. c.	8:— f. c.	11:— f. c.	
> Puigcerdà	8:45	12:50	17:30	6:30
> Martinet	9:30	13:55	18:15	7:15
Arribada Seu Urgell	10:15	14:20	19:—	8:—

RETORN

Sortida Seu d'Urgell	5:45	10:45	13:45	17:15
> Martinet	6:30	11:30	14:30	18:—
> Puigcerdà	7:15	12:15	15:15	18:45
Arribada Barcelona	11:30 f. c.		20:30 f. c.	

Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9:—	11:15	14:45	20:—
> Andorra Escaldes	9:45	12:—	15:30	20:45
Arribada Seu Urgell	10:—		17:—	

RETORN

Sortida d'Encamp		9:—	12:15	
> Escaldes-Andorra	7:30	9:15	12:30	16:15
Arribada Seu Urgell	8:30	10:15	13:30	17:15

TELEFON: 20768 Representant per aquesta Comarca: JOAN PEIX - Revolució, 7 - Teléfon, 11-R PUIGCERDA

AVINGUDA SCHIERBECK

Venda de Xalets

Pagament a terminis i al comptat

Construccions a gust del comprador o ja edificades

Raó:

MIQUEL PONS Procurador Puigcerda

CARBOLUX

SUBSTITUT DE L'ANTRACITA
ense fum }
ense suja } **EL MES NET**
ense cendres }

Superioritat en calories sobre els altres combustibles

Infinítament superior a tots els millors aglomerats

De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:

Vídua de S. Arró - Telèfon 35 - Puigcerdà

Decorats i Treballs llisos de Guix

Encanyigats ordinaris
Encanyigats Metàl·lics SIMPLEX
els més bons i pràctics

Tots els enguixats són acabats amb guix blanc superior

Per encàrrecs:

Marcetli FUXET
BOURG-MADAME

RECADER directe de Puigcerdà i sa Comarca a BARCELONA

P. GAVAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda

dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA
LLIBERTAT, 42 - Teléfon 108.

BARCELONA
RECH, 73 - Teléfon 15028
PETXINA, 6 - Teléfon 17622

SERVEI RÀPID - PREUS ECONÓMICS

CASA CONSTRUCTORA

J. VIÑAMATA

CONSTRUCCIONES DE HORMIGON, LADRILLO Y REPARACIONES EN GENERAL

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS GRATIS

Fontanella, 14-1.º, 2.º
BARCELONA

Encargos: Pza. de los Héroes, 8
PUIGCERDA

JOAN ANGLADA VILARDEBO

ADVOCAT

Exercici en els partits de Puigcerdà i Vic

Despatx a Vic: Riera, 31

URBANITZACIO DEULOFEU

Espaiosos solars per a edificar, en venda, esplèndida situació, prop de l'Estany, sèquia i parc, amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf. — Raó: ESTEVE ARRO (Cal Aldran). — PUIGCERDA